

چیزهایی که درباره جغدها نمی‌دانستید

جغدها با چشمان درشت، پنجه‌های تیز و سر انعطاف پذیرشان، موجودات اسرارآمیزی هستند. این مطلب را بخوانید تا آن‌ها را بهتر بشناسید.

جغد ها با چشمان درشت، پنجه های تیز و سر انعطاف پذیرشان، موجودات اسرارآمیزی هستند. این مطلب را بخوانید تا آن ها را بهتر بشناسید.

به گزارش پایگاه خبری تیک (Tik.ir)؛ حدود ۲۵۰ گونه مختلف جغد وجود دارد که اندازه ها و اشکال متفاوتی دارند؛ از ۱۲ تا ۹۰ سانتیمتر. اما حتی جغد های کوچک هم شکارچی به دنیا می آیند و از پنجه های تیز و منقارشان برای به دام انداختن و خوردن حیوانات کوچکی مثل حشرات، جوندگان و خزندگان استفاده می کنند. احتمالاً می دانید که جغد ها معمولاً شب ها فعال هستند و می توانند سرشان را تقریباً کامل بچرخانند، اما در این جا با حقایق متفاوتی آشنا می شوید.

جغد ها کره چشم ندارند، آن ها «لوله چشم» دارند.

تخم چشم گرد است. اما نه همیشه. تخم چشم جغد ها مثل یک لوله بلند است. این لوله های چشم مثل چشم انسان و بسیاری از حیوانات قابلیت چرخش و حرکت ندارند و در یک محفظه استخوانی قرار دارند. جغد ها مثل سایر حیوانات شب زی بینایی فوق العاده ای دارند و می توانند در تاریکی خیلی خوب ببینند. اما چون نمی توانند کره چشم خود را حرکت دهند، باید کل سرشان را بچرخانند تا اطراف را ببینند.

جغدها غذایشان را درسته می خورند

... و سپس استخوان ها، موها و سایر قسمت های غیرقابل هضم را به شکل یک توده سخت بالا می آورند. این توده ها ۱۰ سانتیمتر طول دارند؛ بستگی به ابعاد جغد دارد. معمولاً این گلوله ها ابتدا سیاه و براق هستند، سپس خشک و خاکستری می شوند. پالت هاب جغد در واقع یک جغدها هم مثل سنجاب ها غذایشان را انبار می کنند

جغد ها طعمه خود را کامل می بلعند، اما وقتی زمان کافی ندارند، غذای خود را در شاخه های درخت، زیر سنگ ها یا سوراخ درختان پنهان می کنند. برخی جغد ها بیشتر حشرات را می خورند، در حالی که بقیه قورباغه، مارمولک، جونده، پرنده و حتی راسو می خورند!

برخی جغد ها گوش های ناهماهنگ دارند

برخی جغد ها دسته های پر روی سرشان دارند که شبیه گوش روباه یا گربه است، اما آن ها گوش نیستند. گوش جغد ها در دو طرف سرشان قرار دارد. در دهانه کانال گوش یک پوست آویزان قرار دارد که پرنده آن ها را با ماهیچه های کوچک اطراف صورتش باز می کند. بسیاری از جغد ها گوش های نامتقارن در ارتفاع های متفاوتی از سرشان دارند، این تفاوت به آن ها اجازه می دهد منبع صدا را بهتر تشخیص دهند.

آن ها در سکوت پرواز می کنند

جغد ها در سکوت تقریباً کامل به سمت طعمه پرواز می کنند. بال های آن ها در مقایسه با بدنشان آنقدر بزرگ است که می توانند بسیار آرام پرواز کنند و پر های مخصوصی دارند که هوا را به راحتی و نرمی روی بال هایشان هدایت می کند تا صدایی ایجاد نکند. اگرچه جغد هایی بوده اند که به سمت انسان حمله کرده و کلاهشان را ربوده اند، اما به طور کلی برای انسان خطرناک نیستند.

جغد ها می توانند سرشان را ۲۷۰درجه بچرخانند

چون جغد ها نمی توانند چشمانشان را حرکت دهند، باید کل سرشان را حرکت دهند تا خطر یا طعمه را پیدا کنند. آن ها می توانند سرشان را ۲۷۰درجه بچرخانند، در حیوانات دیگر، این مقدار چرخش جریان خون به مغز را قطع می کنند، اما جغد ها سیستم جمع آوری خون سازگاری دارند که خون کافی را جمع می کند تا سر حرکت کند.

جغد ها لانه سازان خوبی نیستند

پرنده‌گانی مثل عقاب‌ها، کلاغ‌ها و شاهین‌ها لانه‌سازان خوبی هستند، اما جغد‌ها نه. برخی جغد‌ها به جای اینکه خودشان لانه بسازند، از لانه‌های خالی پرنده‌گان دیگر استفاده می‌کنند. برخی دیگر از سوراخ‌های تنه درختان یا صخره‌ها استفاده می‌کنند یا در ساختمان‌های متروکه و انبار‌ها زندگی می‌کنند. دو نوع از جغدها، برفی و گوش‌کوتاه، با کندن گودال‌های کم عمق روی زمین برای خودشان لانه می‌سازند. همه آن‌ها «هووو» نمی‌گویند

برترین‌ها: بسیاری از جغد‌های بزرگ «هووو هووو» نمی‌کنند، بلکه صدای آن‌ها مثل وگ وگ کردن سگ است. جغد‌های کوچک معمولاً «توت» می‌گویند یا صدا‌های دیگر تولید می‌کنند. در «کافه جغد»‌های ژاپنی می‌توانید از نزدیک با جغد‌ها آشنا شوید

در برخی کافه‌های ژاپن، مهمانان می‌توانند پشت میزهای کوچک بنشینند و از نزدیک با این پرنده‌گان زیبا آشنا شوند. این جغد‌ها آنقدر رام هستند که می‌توانید پرهایشان را لمس کنید. با این حال، نباید با آن‌ها مثل حیوان خانگی رفتار کنید، چون حیوانات وحشی هستند. برخی طرفداران حیوانات این تعامل نزدیک با انسان را برای جغد‌ها ناسالم و استرس‌زا می‌دانند.

منبع: rd